

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

בפני כבוד השופטת עינת אבמן-מולר

המערערים
(המשיבים בערעור שכנגד)
1. כרם נבות בע"מ (חל"צ)
2. דרור אטקס
ע"י ב"כ עו"ד איתי מק

נגד

המשיב
(המערער שכנגד)
אביחי שורשן
ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

פסק דין

1. ערעור וערעור שכנגד על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת חוי טוקר) מיום 24.6.2020 בת"א 21933-11-17, במסגרתו התקבלה תביעת המשיב כנגד המערערים לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

4

5

רקע עובדתי

2. הצדדים להליך, כפי שהם עצמם תיארו זאת בכתבי טענותיהם, עוסקים בפעילות ציבורית, זה מכאן וזה מכאן. המערער 2 (להלן: **המערער**) הוא מייסדה ומנהלה של המערערת 1, "כרם נבות", ארגון העוסק, כמתואר על ידו, "במעקב אחר מדיניות ההתנחלות וניהול משאב הקרקע של מדינת ישראל בגדה מערבית". המשיב והמערער שכנגד (להלן: **המשיב**) מייסד ארגון "האמת שלי", ולדבריו "מתנדב, בין היתר, במעקב אחר עברייני בניה באיזור מגוריו, ובפרט המאחז הבלתי חוקי 'חאן אלאחמר', הנמצא סמוך לכפר אדומים".

12

3. ההליך שבנדון עניינו בפוסט שפרסמו המערערים בדף הפייסבוק שלהם ביום 2.10.2017, אשר לטענת המשיב פגע בפרטיותו. הפוסט נכתב על רקע חילופי דברים בין הצדדים בנוגע לבניה בחאן אל-אחמר. חילופי הדברים הרלוונטיים לעניין שבנדון החלו בפרסום של

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

- 1 המערערים, מיום 26.9.2017, בדף הפייסבוק שלהם, אודות כוונת המדינה להרוס את חאן
2 אל-אחמר, עליה הודיעה המדינה לבית המשפט העליון במסגרת עתירה שהגישו בעניין
3 תושבי כפר אדומים וישובים נוספים. לפרסום צורפו תצלומי אוויר של האיזור משנת 1981
4 ותצלום עדכני ונרשם, בין היתר, כי "אין ברשותנו בשלב זה תצלומי אוויר איכותיים דיים
5 משנים קודמות ל-1981 אבל אין ספק כי תצלומים אלו ילמדו כי אנשי הג'האלין היו
6 באזור זה עוד הרבה לפני הקמת ההתנחלות בשלהי שנות ה-70. בתצלום האוויר משנת
7 1981 ניתן לראות ההתנחלות כפר אדומים בחיתוליה. בתצלום אוויר מהשנים האחרונות
8 ניתן לראות את התפשטותה של ההתנחלות כפר אדומים. כשמביטים בהתפשטותה של
9 ההתנחלות, קל להבין מדוע המתנחלים מנסים להעביר בכפייה את הבדווים במקום".
- 10
11 4. המשיב הגיב לדברים וכתב כי הפוסט שקרי וכי המערערים מסתירים תמונות שיש ברשותם
12 אשר סותרות את האמור בפרסום מטעמם: "...ואני אומר, יש לכם את התמונות אבל
13 העדפתם להסתיר ולהדחיק אותם, כי זה פשוט קצת שובר את התזה שאתם מנסים
14 למכור לחברים שלכם באירופה ולאלו שפשוט לא יודעים את העובדות. אז לטובת כל אלו,
15 מוגשות לציבור תמונות של חאן אל אחמר במרוצת השנים". לתגובתו צרף המשיב תצלומי
16 אוויר של חאן אל-אחמר משנת 1967; תצלום נוסף משנת 1980 לצדו רשם "מבנים בודדים
17 ראשוניים נראים בשטח, והרבה אחרי עליית הישוב על הקרקע"; תצלום משנת 1999
18 ולצדו נרשם "נמשיך, 1999, כבר למעלה מעשרות מבנים בשטח, אפס אכיפה ישראלית"
19 ותצלום משנת 2016, "בזמן העתירה הנוכחית בבגצ".
- 20
21 5. בתגובה לדברים אלה הפנו המערערים למשיב שורה של שאלות ובהמשך פרסמו תצלום
22 אוויר (תצ"א) שקיבלו, משנת 1977, וטענו כי המשיב בחר להביא תצלום אוויר משנת 1980,
23 שנה לאחר הקמת כפר אדומים "שחס וחלילה לא יתגלה שהבדווים היו שם לפני
24 המתנחלים שמנסים לגרש אותם".
- 25
26 6. בהמשך לדברים אלו, פרסמו המערערים, ביום 2.10.2017, בדף הפייסבוק שלהם, את
27 הפרסום שבמוקד ההליך שבנדון:
- 28 "לעיתים נדירות אנו מגיבים לטוקבקסטים, אבל הפעם אנו חורגים
29 ממנהגנו ומקדישים פוסט שלם לטוקבקיסט, כי לא מדובר בסתם
30 טוקבקיסט, אלא בשריף, ועוד השריף של מישור אדומים Avihai
31 Shorshan – "אביחי שורשן, שאנחנו- בינינו מכנים בחיבה "אביחי
32 הבנאי" או "שורשן הקשקשן" (<https://goo.gl/mbiW4s>).
- 33 אתם בטח תוהים מי מינה אותנו לשריף? אז זהו, שהוא מינה את עצמו.
34 מתי? לא יודעים בדיוק אבל מתישהו במהלך השנים האחרונות. כי
35 שורשן הקשקשן עבר לגור בכפר אדומים רק ב-2005, כלומר למעלה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

1 מ-50 שנה לאחר שהשכנים הבדווים משבט הג'האלין שישראל גרשה
2 מהנגב לגדה המערבית (אז תחת שלטון ירדני), הגיעו לאזור זה.
3 אבל מה לעשות שאביחי הבנאי הוא אזרח למופת והוא רואה את עצמו
4 אחראי על אכיפת חוקי הבנייה דווקא בקהילות הבדוויות סביב. כך
5 למשל כתבה העיתונאית-יח"צנית אמילי עמרוסי ב**Israel Hayom**
6 'ישראל היום': "כשהוא נוסע בג'יפ בין הגבעות החומות, העגולות,
7 שמלוות את הירידות מירושלים אל המקום הנמוך בעולם, הוא
8 משתגע: עד לפני שנים ספורות הן היו שוממות, אזור מרעה צאן, עם
9 מעט ריכוזים של מאהלים בדואיים. היום מרוצפות הגבעות הללו
10 ביותר מ-1,000 מבנים חדשים, עשרות מהם סמוכים לכביש". ואם
11 לא די בכך, אזי הבדווים החצופים מנצלים את היעדרויותיו של
12 השריף המקומי על מנת לקבוע עובדות בשטח: "...בכל פעם שאני
13 יוצא למילואים, אני חוזר ורואה עוד מבנה בלתי חוקי ועוד אחד".
14 ראיתם איזה יכולות מודיעיניות משובחות יש לבדווים האלה !
15 ובכן לאביחי הבנאי יש את האמת שלי(ו) ! אבל הבעיה עם האמת שלו
16 היא שהוא מסתיר אותה וזה דווקא חבל, כי שורשן הקשקשן כמו כל
17 שריף, הוא בעצם אחראי להגן על שלטון החוק, ושלטון חוק ושקיפות
18 כמו שבצלאל סמוטריץ' כבר למד, הולכים בדרך כלל טוב יחד .
19 אז היום נספר לכם עוד פרט על אביחי הבנאי שעמרוסי לא סיפרה
20 לקוראיה: הקרוואן שבו הוא גר הוצב במקום בניגוד לחוק ובניגוד
21 להוראות תוכנית המתאר התקפה במקום (תוכנית 227 שבה מצוין כי
22 מדובר " בשטח לתכנון בעתיד") והוא אף הורחב מאז בניגוד לחוק
23 מספר פעמים.
24 (<https://goo.gl/ah1FYQ>,<https://goo.gl/ryyUwW>). זאת
25 אומרת שיש לנו עסק עם אדם שמפר את חוקי התכנון והבנייה באופן
26 מתמשך, בעודו עסוק ב"לאכוף את החוק" על השכנים הבדווים שלו
27 שנמצאים באזור הזה למעלה מ-50 שנה לפניו, ושישראל מסרבת
28 לאפשר להם לבנות כחוק, כדי שהוא וחבריו יכלו להרחיב את
29 ההתנחלויות שלהם אל אותם מקומות בהם חיים כיום הבדווים
30 בתקווה שהם יגורשו יום אחד .
31 האמת רבותי שאביחי הבנאי או שורשן הקשקשן או איך שלא תקראו
32 לו, הוא לא מעניין ולא היינו טורחים בכלל להתעסק איתו אילולא הוא
33 וחבריו בתנועת רגבים היו שיקוף מיקרו של מפעל ההתנחלויות כולו
34 המבוסס על גזענות, הדרה, אפליה, צביעות ובעיקר חוצפה שאין לה
35 שיעור".

36
37 לפרסום צורפה תמונה של המשיב, ערוכה בפוטושופ, כשהוא חבוש כובע בוקרים
38 וברקע גמלים, וכן תצלום אוויר עליו רשום "מעלה אדומים, 2016" ובו סימון
39 בעיגול של מבנה והפניה לצילום חזית המבנה עליו נרשם "משפחת שורשן". בנוסף
40 צורף שרטוט עליו רשום "כפר אדומים - תכנית מתאר מפורטת".

41
42 7. המשיב הגיש לבית משפט קמא תביעה כספית בסך 120,000 ₪, בעילה של פגיעה בפרטיות
43 על פי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות" או "החוק").
44 בתביעתו טען המשיב לפגיעה בפרטיות בהתאם לסעיפים (1)2, (9)2 ו-(11)2 לחוק. הצדדים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

1 הסכימו כי לאחר הגשת סיכומיהם בכתב יינתן פסק הדין על יסוד החומר הקיים בתיק,
2 ללא חקירות המצהירים.
3
4 8. ביום 24.6.2020 ניתן פסק דין על ידי בית משפט קמא, במסגרתו התקבלת תביעת המשיב.
5 בפסק דינו קבע בית המשפט כי הפרסום עולה כדי פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(9)
6 לחוק הגנת הפרטיות, שכן פרסום תמונת ביתו של המשיב, מיקומו המדוייק, תוך
7 פרסום תצ"א ותשריט עם חצים המפנים למיקום הבית, ופרסום העובדה שמדובר
8 במבנה בלתי חוקי, באים בגדר "ענייניו הפרטיים" של המשיב. בית המשפט קבע
9 כי מאחר ולטענת המערערים הפרטים הם תוצר של מסקנה שהסיקו על יסוד מידע
10 שקיבלו לפי חוק חופש המידע, הרי שפרסומם עולה כדי "שימוש בידעה על ענייניו
11 הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה", כאמור בסעיף
12 2(9) לחוק. לאור מסקנתו זו, לא מצא בית המשפט לדון בשאלה האם הפרסום
13 עולה גם כדי פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(11) ("פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו
14 האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות
15 היחיד"), אם כי ציין, למעלה מן הצורך, כי יש מקום לסברה שפרסום בית תוך ציון
16 פרט לגביו שאינו גלוי לעין כל, כדוגמת היות הבית מבנה בלתי חוקי, עולה כדי
17 פגיעה בפרטיות במובן האמור. בית המשפט הוסיף כי לא מן הנמנע שהפרסום,
18 בהקשר בו נעשה, גם עלול להטריד את המשיב לפי סעיף 2(1) לחוק, אך לאור
19 מסקנתו שלעיל לא מצא לדון גם בכך. בית המשפט קבע שבנסיבות העניין הפגיעה
20 אינה פגיעה שאין בה ממש והמערערים לא הוכיחו קיומן של אלו מן ההגנות
21 הקבועות בחוק. בהתייחסו להגנות הקבועות בחוק הפנה בית המשפט להגנות
22 שבסעיפים 18(א)-(ג) ו-18(3) לחוק. באשר להגנות שבסעיף 18(2) ציין בית
23 המשפט באופן כללי כי על המבקש שההגנות יחולו עליו, להראות שפעל בתום לב.
24 בהמשך קבע בית המשפט כי לא שוכנע שהפרסום נעשה בכוונה לפגוע בפרטיותו
25 של המשיב, אך לא דן בתחולתן של ההגנות הנ"ל. באשר להגנה שבסעיף 18(3) לחוק
26 קבע בית המשפט, כי אף מבלי להידרש לשאלה אם קיים אינטרס ציבורי בפרסום,
27 ניתן היה להגשים את אותו אינטרס נטען גם ללא פגיעה בפרטיות, כפי שנעשה
28 מספר ימים לאחר הסרת התמונות המתייחסות לבית. בקביעת סכום הפיצוי הביא
29 בית המשפט בחשבון את העובדה שהתמונות הנוגעות לבית הוסרו לאחר שבוע,
30 והפרסום המקביל בערוץ 7, שנטען שנעשה על ידי המשיב או מי מטעמו, נותר גם
31 לאחר מכן. כן קבע בית המשפט כי לא הוכח קשר סיבתי בין האיומים וההטרדות
32 שקיבל המשיב, לטענתו, לבין הפרסום. לסיכום קבע בית המשפט כי הפרסום
33 מהווה פגיעה בפרטיות וכי לא הוכח קיומן של אלו מן ההגנות הקבועות בחוק,
34 וחייב את המערערים לפצות את המשיב בסך של 18,000 ₪ וכן חייבם בהוצאות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

- 1 משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪. בית המשפט קבע בנוסף כי על המערערים
2 להשמיד את התמונות הנוגעות לבית המשיב, לרבות תצלום האוויר והתשריט
3 עליהם סומן בחץ ביתו של המשיב.
4
5 9. בערעור שהגישו המערערים נטען כי שגה בית משפט קמא בקביעתו כי צירוף
6 הפרטים והאינפורמציה בפרסום מהווה פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(9) לחוק, וכי
7 לא עומדות למערערים ההגנות הקבועות בסעיף 18 לחוק. המערערים טענו כי
8 מדובר בתביעת השתקה, שהוגשה בחוסר תום לב ותוך ניצול לרעה של הליכי
9 משפט. בערעור שכנגד מיקד המשיב טענותיו בסכום הפיצוי. המשיב טען כי בית
10 המשפט הפחית מסכום הפיצוי לאור קביעתו כי המשיב לא פעל להסרת הפרסום
11 באתר ערוץ 7 ולאחר שבית המשפט שוכנע כי הפרסום לא נעשה בכוונה לפגוע
12 במשיב. לטענת המשיב, מדובר בפגיעה קשה ביותר האפשרית בפרטיותו של אדם,
13 ולפיכך לא היה מקום להפחית את סכום הפיצוי.
14
15 10. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבורה שדין הערעור להתקבל, ובהתאם
16 דין הערעור שכנגד להידחות, כפי שיפורט להלן.

על הזכות לפרטיות

- 17
18
19 11. הזכות לפרטיות היא מהחשובות שבזכויות האדם. היא אחת החירויות המעצבות את אופיו
20 של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי. ממועד קבלתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו,
21 אף מוקנה לה מעמד חוקתי (סעיף 7 לחוק היסוד). הפרטיות מאפשרת לאדם לפתח את
22 עצמיותו ולקבוע את מידת המעורבות של החברה בהתנהגותו ובמעשיו הפרטיים. הזכות
23 לפרטיות מותחת את הקו בין הפרט לבין הכלל, בין "האני" לבין החברה, ומגלמת את
24 אינטרס היחיד שלא להיות מוטרד בצנעת חייו על ידי אחרים. זוהי זכותו של אדם "להעזב
25 לנפשו". בכל הנוגע לביתו של אדם, הפרטיות מבטיחה את זכותו של אדם לנהל את אורח
26 החיים שבו הוא חפץ בדלת אמות ביתו, בלא הפרעה מבחוץ. הזכות לפרטיות נועדה, על כן,
27 להבטיח כי אדם לא יהא שבוי בביתו ולא יהא אנוס לחשוף עצמו בביתו להפרעות שאין
28 הוא רוצה בהן (בג"ץ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456, 470-471; בג"ץ
29 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה, פ"ד סא(1) 581; ע"א 1697/11 א.
30 גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' ורדי (23.1.2013) (להלן: פרשת גוטסמן)).
31
32 12. איסור הפגיעה בפרטיות מעוגן בחוק הגנת הפרטיות. סעיף 1 לחוק קובע כי "לא
33 יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". סעיף 2 קובע מהי פגיעה בפרטיות
34 ומונה רשימה סגורה של נסיבות היוצרות פגיעה בפרטיות. על מנת לאזן בין

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

1 האינטרס להגנת הפרטיות לבין אינטרסים נוגדים אחרים קבע המחוקק בסעיף 18
2 לחוק שורה של הגנות, בהן פגיעה שנעשתה בתום לב בנסיבות מסויימות (סעיף
3 18(2)) או פגיעה שהיה בה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין, ובלבד שאם
4 היתה בדרך של פרסום – הפרסום לא היה כוזב (סעיף 18(3)) (להרחבה ראו ז' סגל
5 "חוק הגנת הפרטיות – מגמות מרכזיות והסדרים עקרוניים" **עיוני משפט ט**
6 (התשמ"ג) 175 (להלן: **סגל**)). אף אם המידע שפורסם נופל בגדר ההגדרה של
7 "פגיעה בפרטיות", דרוש עדיין כי יוכח שהפגיעה לא היתה פגיעה "שאינן בה ממש"
8 (סעיף 6 לחוק). בכך נתכוון המחוקק להסיר מעל הדרך תביעות טורדניות, שאדם
9 סביר לא היה מטריח עצמו בעטיין לבית המשפט (**פרשת גוטסמן**, בפסקה 24).

10
11
12

סעיף 9(2) לחוק - שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם

13 13. האם הפרסום שבנדון נוגע ל"ענייניו הפרטיים" של המשיב, כמשמעות החוק? בית
14 משפט קמא מצא כי הפרסום – הכולל צילום הבית, זיהויו כביתו של התובע
15 והפרטים אודות הבית (היותו מבנה בלתי חוקי), לרבות מיקומו המדוייק - מהווה
16 פגיעה בפרטיות המשיב בהתאם לסעיף 9(2) לחוק.

17

18 14. סעיף 9(2) לחוק קובע כי "שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה
19 **לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה**" מהווה פגיעה בפרטיות.

20

21 15. בטרם נתייחס לשאלה אם הפרסום כולל מידע באשר ל"ענייניו הפרטיים" של
22 המשיב, יש להקדים ולהתייחס לטענת המערערים כי בית משפט קמא חרג ממסגרת
23 הפלוגתות בין הצדדים עת קבע שפרסום העובדה שהמשיב מתגורר במבנה בלתי
24 חוקי מהווה פגיעה בפרטיות המשיב. ואמנם, כעולה מכתב התביעה, המשיב לא
25 תבע בגין פרסום זה וכלל לא טען כי פרסום העובדה שהמבנה בו הוא מתגורר הוא
26 בלתי חוקי מהווה פגיעה בפרטיות. התביעה התמקדה בהצבעה על מיקום הקרוואן
27 בו מתגורר המשיב עם בני משפחתו בצירוף צילום חזית הבית וצילום "פוטושופ"
28 של המשיב (ראו גם סיכומי המשיב בבית משפט קמא). לפיכך, הקביעה כי בפרסום
29 מידע אודות היות המבנה בלתי חוקי יש משום פגיעה בפרטיות אכן חורגת ממסגרת
30 הדיון שהתוו הצדדים, אך גם לגוף העניין נראה כי אין מידע זה, כשלעצמו וגם
31 כשהוא מצטרף לפרטים האחרים שפורסמו, נופל בגדר "ענייניו הפרטיים" של
32 המשיב שפרסומו אסור, כפי שנקבע. בית משפט קמא ציין בפסק דינו כי
33 המערערים, על פי טענתם, הסיקו על אי חוקיות הבית מתוך מידע שקיבלו
34 מהמינהל האזרחי וסבר כי עצם הצורך בפניה לרשות לפי חוק חופש המידע מלמדת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

1 שאין המדובר במידע שהוא מפורסם ועומד לרשות הציבור. אלא שהעובדה כי פרט
2 מידע זה נסמך על מידע שנתקבל מכוח חוק חופש המידע אין בה כדי ללמד כי
3 המידע אינו גלוי לציבור או אינו עומד לרשות הציבור, כפי שהסיק בית משפט
4 קמא, כי אם ההיפך. כידוע, חוק חופש המידע קובע כי לכל אזרח או תושב הזכות
5 לקבל מידע מרשות ציבורית, מבלי שהוא נדרש לציין את הטעם שבבסיס בקשתו.
6 זכות זו מהווה, בין היתר, ביטוי להגשמת זכות הציבור לדעת ומשקפת את הרציונל
7 הרואה את המידע המוחזק בידי רשויות הציבור כשייך לציבור ואת הרשות
8 המחזיקה במידע כנאמן עבור הציבור (ראו, למשל, עע"מ 7024/03 גבע נ' גרמן
9 בנוסף, אין בידי לקבל את סברתו של בית משפט קמא כי ציון העובדה
10 שהבית מבנה בלתי חוקי הוא שווה ערך לפרסום החלק הפנימי של הבית, הפוגע
11 ב"צנעת החיים האישיים", בהתאם לסעיף 11(2) לחוק, כבפרשת גוטסמן, שכן אין
12 לומר שפרסומו של פרט זה חוצה את סף האינטימיות המכניסו לגדר המונח
13 האמור.
14
15 16. מכאן שיש לבחון האם הפרסום בו מדובר ובגיננו הוגשה התביעה - קרי תצלום
16 אוויר ובו הצבעה בחץ על המבנה בו מתגורר המשיב בצירוף צילום חזית הבית,
17 צילום "פוטושופ" של המשיב ומפת תכנית המתאר של הישוב (להלן: "הפרסום")
18 - נוגע ל"ענייניו הפרטיים" של המשיב. השאלה מה נכלל בגדר "העניינים
19 הפרטיים" נבחנה בע"א 439/88 מדינת ישראל נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808 (להלן:
20 פרשת ונטורה). בפרשה זו נדונה הזכות לרשום מאגר מידע הכולל מידע על
21 המחאות, שטרות והתחייבויות שלא כובדו, לאחר שרשם מאגרי המידע סירב
22 לרשום את מאגר המידע משום שראה בכך פגיעה בפרטיות בניגוד לסעיף 2(9)
23 לחוק. השופט בדן קבע בפסק הדין כי אין כל קושי במתן פירוש רחב למונח "עניינים
24 פרטיים", התואם את מובנו הטבעי. לשיטתו, כתובת ומספר טלפון נכללים בין
25 ענייניו הפרטיים של אדם. השופט בדן לא ראה קושי במתן פירוש רחב כזה למונח
26 האמור וסבר שאין הדבר חייב לגרום לתוצאה בלתי רצויה או אבסורדית, וזאת
27 לאור המנגנונים שנקבעו בחוק. בהקשר זה הפנה לסעיף 1 לחוק הקובע איסור
28 פגיעה בפרטיות של אדם "ללא הסכמתו" וציין, למשל, כי אם אדם מוסר פרטים
29 באשר לכתובתו ומספר הטלפון שלו לחברת הטלפונים לצרכי פרסום, הרי שהוא
30 ללא ספק נותן את הסכמתו, לפחות מכללא, לשימוש החופשי בפרטים אלה על ידי
31 כולי עלמא, ועל כן אין בשימוש בהם משום פגיעה אסורה בפרטיות. השופטת
32 שטרסברג-כהן התייחסה אף היא לפירוש שיש ליתן למונח "עניינים פרטיים"
33 וסברה כי המקרה שלפניה אינו מצריך הגדרה כוללת של עניינים הנכללים בגדר
34 מונח זה, וראוי שלא ליצור רשימה סגורה או פרטנית אלא לאפשר בדיקת הנושא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20-08-6185 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

1 על פי ההקשר שבו הוא מופיע. לשיטתה, יש שכל פרט ופרט בפני עצמו לא יהווה
2 ענינו הפרטי של אדם ואילו צירוף של מספר פרטים עם האינפורמציה המתקבלת
3 מהם יהווה עניין כזה.
4

5 17. לעניין צילום חוץ הבית נקבע בפסיקה כי ברגיל חזיתו של בית חשופה לעוברי אורח
6 ומצויה ב"עין הציבור", ועל כן הצגת צילום חזית ביתו של אדם הפונה אל החוץ
7 לא תקים כל פגיעה בפרטיות. בהקשר זה צויין כי הזכות לפרטיות אינה נפרשת על
8 מידע שכבר היה מצוי בחזקתו של הציבור, ולפיכך כאשר מידע מסויים נמצא
9 ממילא במרחב הציבורי, יש מקום לדעה שלפיה הזכות לפרטיות כלל אינה נפגעת
10 (פרשת גוטסמן, בפסקה 16; ת"א (י-ם) 7236/05 לוינ' נ' אבני רביד (15.5.2006)).
11

12 18. בענייננו, אין המדובר אך בצילום של חוץ הבית, אלא מצטרפים אליו פרטי מידע
13 נוספים מהם ניתן לזהות את הבית עם המשיב ולהסיק על מיקומו של הבית.
14 ויודגש, אין המדובר בפרסום כתובתו של המשיב, אלא בפרסום פרטים ויזואליים
15 שבאינטגרציה ביניהם ניתן ללמוד על מיקום ביתו של המשיב בתוך היישוב. מכל
16 מקום, בהנחה שאף פרסום כזה מהווה חלק מ"ענייניו הפרטיים" של אדם, בדומה
17 לפרסום כתובתו של אדם, היה מקום לבחון האם נעשה במידע שימוש שלא לשם
18 המטרה שלשמה נמסר. בפרשת ונטורה נדונה פרשנותו של סעיף זה בהקשר של
19 מאגרי מידע. יחד עם זאת, פרשנות הסעיף, על רקע תכליתו, עשויה להביא
20 למסקנה שתחולתו רחבה יותר, והוא חל גם על פרסום מידע הנוגע לענייניו
21 הפרטיים של אדם, לרבות כתובתו ופרטי ההתקשרות עמו, גם אם אלה מגיעים
22 לידי זולתו באופן אקראי ושלא למטרה מסויימת (לעניין היקף הסעיף ופרשנותו
23 ראו גם א' הלם, דיני הגנת הפרטיות (2003), 136-141) (להלן: הלם). בענייננו,
24 נוכח מהות המידע שפורסם - הצבעה בתצ"א במפה על מיקום בית, שנעשתה מתוך
25 מטרה להראות כי במקום זה הבניה אסורה על פי תכנית המתאר - נשאלת השאלה
26 האם אמנם הפרסום נעשה "שלא למטרה שלשמה נמסרה", אך גם בהנחה
27 שהתשובה חיובית, בכך לא נסתיימה הבחינה ויש לבחון קיומן של הגנות או קיומה
28 של הסכמה לפגיעה בפרטיות.
29
30

הסכמה לפגיעה בפרטיות

31
32 19. סעיף 1 לחוק אוסר על פגיעה בפרטיותו של אדם "ללא הסכמתו". הסכמה יכולה
33 להיות במפורש או מכללא (סעיף 3 לחוק). מכאן, שאם ניתנה הסכמת הנפגע
34 לשימוש במידע על ענייניו הפרטיים, במפורש או מכללא, נשללת מאליה הפגיעה
35 בפרטיות.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

- 1
2 20. המערערים טענו בבית משפט קמא לאורך כל הדרך, הן בכתב ההגנה, הן בתצהיר
3 שהגישו והן בסיכומיהם, כי המשיב נוהג לפרסם לכ-12,000 עוקביו בפייסבוק
4 צילומים וסרטונים מתוך חדרי ביתו, ממרפסת הבית וחזיתו, תמונות של רכבו, של
5 מקום מגוריו ושל בני משפחתו (וצירפו פרסומים שכאלה כראיה – נ/9), כך שמי
6 שמעוניין בכך יכול להגיע לביתו בעקבות פרסומיו שלו.
7
8 21. ואמנם, אין חולק כי המידע הנוגע למקום מגוריו של המשיב בכפר אדומים הוא
9 גלוי ואינו מוסתר, כפי שהמשיב עצמו טען במסגרת ההליך בבית משפט קמא
10 וכעולה מהראיות שהוגשו באותו הליך. כאמור, משהמשיב עצמו חשף לציבור רחב
11 כי הוא מתגורר בכפר אדומים (ואף פרסם ברשתות חברתיות תמונות מתוך הבית
12 ובקרבתו), ממילא שאין בפרסום פרט זה משום פגיעה בפרטיותו. אלא שלטענת
13 המשיב הפגיעה בפרטיותו מתייחסת לסימון מיקום ביתו בתוך היישוב.
14
15 22. כאן המקום לציין כי לאחר הגשת הערעור הגישו המערערים בקשה להוספת ראיה.
16 המדובר לטענת המערערים בכתבה בעמוד היוטיוב של תאגיד השידור הציבורי
17 מיום 11.8.2016 בה כלול ראיון עם המשיב ומצולם הרחוב בו נמצא ביתו, חלקו
18 החיצוני של הבית וחלקו הפנימי, כאשר המשיב הסביר למצלמה כיצד במהלך חמש
19 השנים בהן הוא מתגורר בבית נבנו לו תוספות על אף שהבניה במקום מוקפאת.
20 המערערים טענו כי קיומו של ראיון זה הובא לידיעתם רק לאחרונה ולא היה
21 ביכולתם לדעת על קיומו אלמלא במקרה מכרה של המערער הפנתה אותו אליו
22 סמוך לפני הגשת הבקשה. בתגובתו טען המשיב כי הכתבה אינה מוסיפה דבר ואין
23 בה כל הבהרה היכן מתגורר המשיב. לדבריו, פרט להיותו תושב כפר אדומים,
24 כתובתו אינה מפורסמת ברבים ואדם זר אינו יכול לדעת היכן בדיוק הוא מתגורר
25 ואיך להגיע אליו, זאת בניגוד לפרסום שעשו המערערים שסימנו את מיקום ביתו
26 בתוך היישוב בצירוף תצלום חזית הבית. המשיב הדגיש בתגובתו לבקשה כי הדיון
27 על היותו של המבנה לא חוקי אינו רלוונטי שכן הוא לא תבע את המערערים על
28 הוצאת דיבה אלא על פגיעה בפרטיותו.
29
30 23. הנה כי כן, מרכז הכובד מושם על פרסום מיקום בית מגוריו של המשיב בתוך
31 היישוב. לעניין זה לא ניתנה, לדבריו, הסכמתו, אף לא מכללא. הראיה הנוספת,
32 כך נראה לכאורה, אינה בעלת משקל בנקודה זו. כפי שצויין לעיל, אין חולק כי
33 העובדה שהמשיב מתגורר בכפר אדומים גלויה וידועה והמשיב עצמו אף נוהג
34 לפרסם ברשתות החברתיות צילומים וסרטונים מתוך ביתו ובקרבתו. אלא שגם
35 אם בכך מוותר המשיב על פרטיותו בהיבטים מסויימים של חייו ומסכים לפרסום

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

1 פרטים הנוגעים לביתו ומשפחתו, אין לייחס לו הסכמה גורפת לפרסום כל פרט
2 הנוגע לבית מגוריו, ואין בהכרח לייחס לו הסכמה לחשיפת מיקום ביתו בתוך
3 הישוב בו הוא מתגורר. בהנחה, איפוא, שהצבעה על מיקום הבית מהווה חלק
4 מ"ענייניו הפרטיים" של אדם, ולא ניתנה הסכמתו של המשיב מכלל לפרסום זה,
5 עדיין נדרשים אנו לבחון קיומן של ההגנות להן טענו המערערים.

6

7

8 ההגנה בסעיף 18(3) לחוק – עניין ציבורי המצדיק את הפרסום

9 24. בכתב ההגנה שהגישו המערערים בבית משפט קמא טענו לקיומן של ההגנות
10 הקבועות בסעיפים 18(2)(א), 18(2)(ב), 18(2)(ג), שעניינן פגיעה שנעשתה בתום לב
11 בנסיבות מסויימות, ובמיוחד ההגנה שבסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות.

12

13 25. בערעור טענו המערערים כי בית משפט קמא כלל לא התייחס בפסק דינו להגנות
14 הקבועות בסעיפים 18(2)(א)-(ג) לחוק, הגם שלא קבע שהמערערים פעלו בחוסר
15 תום לב, ואף קבע כי שוכנע שהפרסום לא נעשה בכוונה לפגוע בפרטיותו של המשיב.
16 כן נטען כי שגה בית המשפט עת קבע שלא מתקיימת ההגנה הקבועה בסעיף 18(3)
17 לחוק.

18

19 26. סעיף 18(3) לחוק קובע כי תהא זו הגנה טובה אם "בפגיעה היה ענין ציבורי
20 המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום –
21 הפרסום לא היה כוזב". החוק אינו מעניק הגנה גורפת לכל פגיעה שיש בה ענין
22 ציבורי, אלא יש להוסיף ולבחון האם הפגיעה בפרטיות מוצדקת בנסיבות העניין
23 הספציפי (ע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית (2014.4.24), בפסקה 133; סגל, בעמ' 193).
24 על מנת להשיב על השאלה האם ישנה הצדקה לפגיעה בפרטיות אדם על מנת לספק
25 את העניין הציבורי, על בית המשפט לאזן בין הערכים והאינטרסים המתנגשים,
26 תוך מתן משקל לשיקולים שונים, כגון: חשיבות המטרה של הפרסום, הרלוונטיות
27 של המידע, הצורך לזהות את הפרט בו מדובר והצורך לפרסם את המידע ברבים
28 דווקא (פרשת ונטורה, בפסקה 14; ר' גביזון "איסור פרסום הפגוע בפרטיות –
29 הזכות לפרטיות וזכות הציבור לדעת" זכויות אזרח בישראל, 177). כן יש לקחת
30 בחשבון את חומרת ההפרה ועוצמת הפגיעה. האם מדובר בפגיעה קלה כגון אזכור
31 מידע מסויים על אדם שאינו בעל אופי אינטימי ומביך, לעומת פגיעה חמורה
32 הנושאת אופי כזה. ככל שעוצמת ההפרה של הפרטיות גדולה יותר כך יגדל משקלו
33 של השיקול המבקש להגן על זכות זו. לעומת זאת, ככל שההפרה היא בעלת עוצמה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

1 קטנה או שולית, כך יקטן משקלו של השיקול המבקש להגן על הפרטיות בהשוואה
2 לשיקול הנגדי.
3
4 27. בעניינינו, הפרסום נעשה כחלק מחילופי דברים בין המערערים למשיב בפייסבוק
5 בנוגע לבניה בחאן אל-אחמר. המשיב, כפי שהוא מעיד על עצמו, עוסק בפעילות ציבורית
6 הקשורה לעניין זה. המשיב הוא, לדבריו, מייסד ארגון "האמת שלי", ובין היתר עוסק
7 במעקב אחר עברייני בניה באיזור מגוריו, ובפרט בחאן אל-אחמר (סעיף 2 לכתב התביעה).
8 בשים לב לפעילותו הציבורית של המשיב ולנושא הדיון, חשיפת העובדה כי המשיב עצמו
9 מתגורר במבנה בלתי חוקי היא, על פניו, לגיטימית ובעלת משמעות בשיח הציבורי שהוא
10 מוביל בנוגע לבניה בלתי חוקית בסביבת מגוריו. ברור שאם פועל המשיב כנגד מעשי עוול
11 שנעשים בסביבתו, יש עניין ציבורי לדעת אם הוא עצמו עושה מעשי עוולה כאלה. יצויין, כי
12 בדרך זו נקט המשיב עצמו בפוסט שפרסם חודשים ספורים לפני ההתכתבות נשוא הליך
13 זה, בו טען כי המערער, הטוען כנגד הפקעת אדמות, יושב בעצמו על אדמה מופקעת
14 (סעיף 23 לתצהיר המערער). קריאת הפוסט שבנדון מעלה כי מטרתו היתה בדיוק
15 זו, הצבעה על כך שהמשיב, ש"עסוק ב'לאכוף את החוק' על השכנים הבדווים
16 שלו", בעצמו "מפר את חוקי התכנון והבנייה באופן מתמשך". צירוף תצלום
17 האוויר ותכנית המתאר של כפר אדומים, כמו גם צילום חזית הבית רלוונטים
18 להשגת המטרה, שכן נועדו להראות כי הקרוואן בו מתגורר המשיב הוצב במקום
19 בניגוד לחוק ובניגוד לתכנית המתאר התקפה באותו מקום וכי הוא הורחב מאז
20 מספר פעמים, כפי שנטען בטקסט. ויודגש, המערערים לא פרסמו את כתובת מגוריו
21 של המשיב או כל פרט התקשרות אחר, ומטרת הפרסום כלל לא היתה לחשוף פרטי
22 התקשרות או גישה אל המשיב (כאמור, בית משפט קמא קבע כי לא היתה
23 למערערים כוונה לפגוע בפרטיות המשיב). זיהוי מיקום הבית נעשה רק אגב חשיפת
24 הנתונים הרלוונטיים לטיעון שהועלה כלפי המשיב ועל מנת להוכיח אותם. לו היה
25 מפורסם, למשל, מספר הטלפון של המשיב הרי שהיה בכך משום פגיעה לא מוצדקת
26 בפרטיות, שכן מידע זה אינו רלוונטי לטענה כי הוא מתגורר במבנה בלתי חוקי.
27 אלא שלא פורסמו פרטים מעבר לאלה הנדרשים על מנת להראות ולהוכיח כי
28 המקום בו מוצב ביתו של המשיב הוא בניגוד לתכנית המתאר ונעשו בו תוספות
29 בניה. בכל הנוגע לעוצמת הפגיעה בפרטיות, אין להתעלם מהעובדה שהמשיב אינו
30 מסתיר את מקום מגוריו בכפר אדומים, ואף מפרסם ברשתות חברתיות תמונות
31 מקרבת הבית ומהנוף הנשקף מביתו. לאור זאת ובשים לב לכך שמדובר בישוב
32 קטן, הרי שיש בכך להשליך על עוצמת הפגיעה בפרטיות, והרי גם הפרסום שבנדון
33 אינו כולל כתובת מדויקת אלא תמונות ומפה מהם ניתן להסיק על מיקום הבית,
34 לאחר עבודת איתור (לא למותר לציין כי על גבי תצלום האוויר שפורסם, בו סומן
35 מיקום הבית, נרשם בכלל "מעלה אדומים", אף שאין זה מקום מגורי המשיב).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

- 1 בהקשר זה אף יש לתת משקל למעמדו של המשיב כדמות ציבורית נוכח פעילותו
2 הציבורית (ראו הלם, בעמ' 238; סגל, בעמ' 194). מובן שאף איש הציבור זכאי
3 לפרטיות, אך כשהפרסום רלוונטי לפעילותו הציבורית פוחת משקלה של הזכות
4 לפרטיות וגובר הצורך להעדיף את זרימת המידע החופשי אודות התנהגותו. לעניין
5 עוצמת הפגיעה יש עוד להוסיף כי הפרסום, שהיה רלוונטי לנושא הדיון, לא חרג
6 מגדרי דף הפייסבוק בו התקיים אותו דיון. כן יש לציין כי לא הובאה ראיה לכך
7 שאנשים הגיעו לכתובתו של המשיב בעקבות אותו פרסום או בכלל, וכפי שקבע בית
8 משפט קמא לא הוכח קשר סיבתי בין ההטרדות הטלפוניות להן טען המשיב לבין
9 הפרסום המצביע על מיקום הבית. מכלול השיקולים שפורטו מוליד, איפוא,
10 למסקנה כי בנסיבות העניין קיים עניין ציבורי המצדיק את הפגיעה בפרטיות.
11
- 12 28. תנאי נוסף הכרחי לקיומה של ההגנה על פי סעיף זה הוא ש"הפרסום לא היה
13 כוזב". בית משפט קמא לא הכריע בעניין זה. המערערים טענו כי המבנה הוצב
14 במקום באופן בלתי חוקי וצרפו לתצהירם ראיות המעידות על כך ועל תוספות
15 הבניה שנעשו במקום לאורך השנים (נ/8), בעוד שהמשיב למעשה לא סתר טענה זו,
16 ודי בכך על מנת לקבוע כי הפרסום לא היה כוזב.
17
- 18 29. מהאמור לעיל עולה כי באיזון הראוי שבין הצורך בהגנה על הפרטיות לבין
19 האינטרס הציבורי שבפרסום המידע, חלה במקרה זה על המערערים ההגנה
20 שבסעיף 18(3) לחוק, ולפיכך דין הערעור להתקבל.
21
- 22 30. משנמצא כי חלה ההגנה הקבועה בסעיף 18(3) לחוק, אין צורך להמשיך ולבחון
23 קיומן של ההגנות שבסעיף 18(2) לחוק. בהקשר זה אציין רק את קביעתו של בית
24 משפט קמא לפיה שוכנע שהפרסום לא נעשה בכוונה לפגוע בפרטיותו של התובע
25 אלא אגב שיח סביב סוגיה ציבורית (הגם שלא המשיך ובחן האם מתקיימות
26 הנסיבות הקבועות בס"ק (א)-(ג) שבסעיף 18(2)). נראה אם כן, שאף בהתאם
27 לקביעתו של בית משפט קמא, המערערים פעלו בתום לב עת פרסמו את מיקום
28 ביתו של המשיב, ולא עשו זאת מתוך כוונה לחשוף את מקום מגוריו אלא, כאמור,
29 מתוך מטרה להצביע על בנייה בלתי חוקית במסגרת השיח ההדדי הנוגע בסוגיה
30 ציבורית הקשורה לנושא זה. כפי שקבע גם בית משפט קמא, תום הלב בהקשרו של
31 חוק הגנת הפרטיות הוא תום לב סובייקטיבי, קרי פעולה מתוך אמונה כי הפגיעה
32 היא במסגרת ההגנה אותה מעלה הפוגע (פרשת פלונית, בפסקה 24), וכזה הוא
33 המצב במקרה זה. אלא, שכאמור, נוכח מסקנתי שלעיל לעניין תחולה ההגנה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 6185-08-20 כרם נבות בע"מ ואח' נ' שורשן

1 שבסעיף 18(3) מתייתר הצורך לבחון אם מתקיימות הנסיבות המנויות בסעיף
2 18(2).

3
4 31. נוכח כל האמור, הערעור מתקבל ופסק דינו של בית משפט קמא מבוטל. הערעור
5 שכנגד נדחה.

6 המשיב יישא בהוצאות המערערים בסך 7,500 ₪. סכום זה יועבר למערערים
7 מתוך הערבון שהפקיד המשיב (המערער שכנגד).
8 המזכירות תשיב למערערים את הערבון שהופקד על ידם.

9

10

11

12 ניתן היום, י"ז תשרי תשפ"ב, 23 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

13

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

14

ע"מ יב

עינת אבמן-מולר, שופטת

15

16

